

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗
ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งส่วนบุคคลด้วยรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕
เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งส่วนบุคคลด้วยรถยนต์บังคับ

ในท้องที่ทุกจังหวัด และกำหนดให้รถยนต์ที่ใช้ในการขนส่ง
ส่วนบุคคลเป็นเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง

พระมหากษัตริย์อภัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และ
มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมี
พระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
การขนส่งส่วนบุคคลด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗
ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งส่วนบุคคลด้วยรถยนต์รวมตลอดถึง
รถพ่วงตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้บังคับในท้องที่ทุก
จังหวัด

มาตรา ๔ ให้รถยนต์รวมตลอดถึงรถพ่วง ที่ใช้บรรทุก
สิ่งของหรือสินค้าในการขนส่งส่วนบุคคลที่มีขนาดน้ำหนักรถ
รวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกินสองพันกิโลกรัม เป็นเครื่อง
อุปกรณ์การขนส่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง
พ.ศ. ๒๔๕๗

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะ และการขนส่งประจำทางด้วยรถยนต์บรรทุก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับไปแล้ว ในท้องที่ต่าง ๆ ทุกจังหวัด บัดนี้ ปรากฏว่าจำนวนรถยนต์ส่วนบุคคลที่เจ้าของได้นำมาใช้ในกิจการค้าของตนเองได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมากประกอบกับได้มีการนำไปบรรทุกสิ่งของหรือสินค้าเพื่อสืบทอดกิจการค้าพื้นกฏหมายและก่อให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เป็นผลให้อุบัติเหตุบนทางหลวงเพิ่มขึ้น จึงสมควรควบคุมกิจการขนส่งประเภทนี้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น